

Des de fa més de set segles

ORÍGENS I HISTÒRIA DEL MANSO ESCORIAL

BERENGARI I GUILLEM DE NOGUERA

1300

SIMONA DE NOGUERA PERE DE PORTABARRADA

1370

Catharina de Portabarrada FRANCESC SAULEDA

1450

JOAN FRANCESC DE SAULEDA DE PRADELL

Magdalena Conjunta

1600

El fill, JOAN FRANCESC DE SAULEDA I CONJUNTA, es casa amb Anna Ribot el 1620

Tenint present la data de l'escut de la llinda, 1660, estil de l'edifici i que en un document antic es diu “escurial” al costat d'aquest Sauleda Conjunta, sembla que ell faria construir la casa del Manso Escorial. L'escut inacabat, mostra un arbre (salze). Salzedo o Sauleda són sinònims de lloc de salzes.

**TOMASA
de SAULEDA
oo 1744
Francesc Solà**

La besnéta de l'anterior, pubilla del Mas Escorial, abans de néixer el primer fill o filla, fa testament a favor seu

MÒNICA Solà SAULEDA *1745

FÈLIX Solà SAULEDA * 1748

**Conflicte hereditari
entre germans**

PUBILLA o HEREU?

En Fèlix estudia per clergue. Ho
deixarà més endavant i es casarà
amb una viuda Agnès Munot

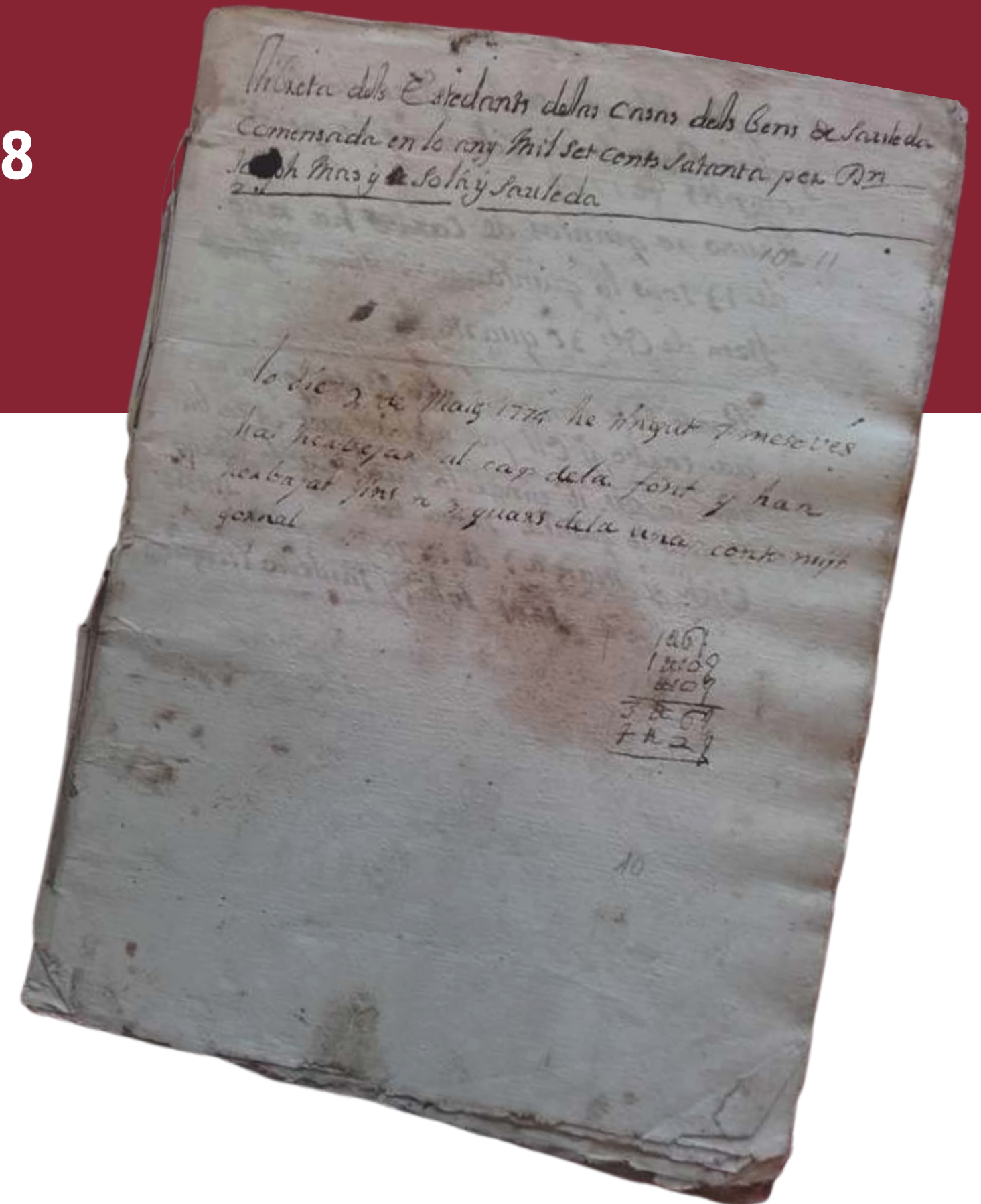
MÒNICA Solà SAULEDA *1745 +1804

00 1770

JOSEP DE MAS BASSAS * 1770 +1818

El 1770 Josep de Mas i Bassas es casa amb Mònica Sola Sauleda. Viu a l'Escorial com ho testifica una llibreta d'estadants, juntament amb en Fèlix Solà Sauleda, en la que fan anotacions. Dura fins el 1774.

El marit de la pubilla, Mònica, figura com Josep de Mas Solà Sauleda

Quan la Joaquina es va casar, el 1799, el Manso estava embargat per raó dels plets entre el germans Sauleda. Per això la primera visita als sogres, segurament va ser a un pis del carrer de Sant Antoni on vivien.

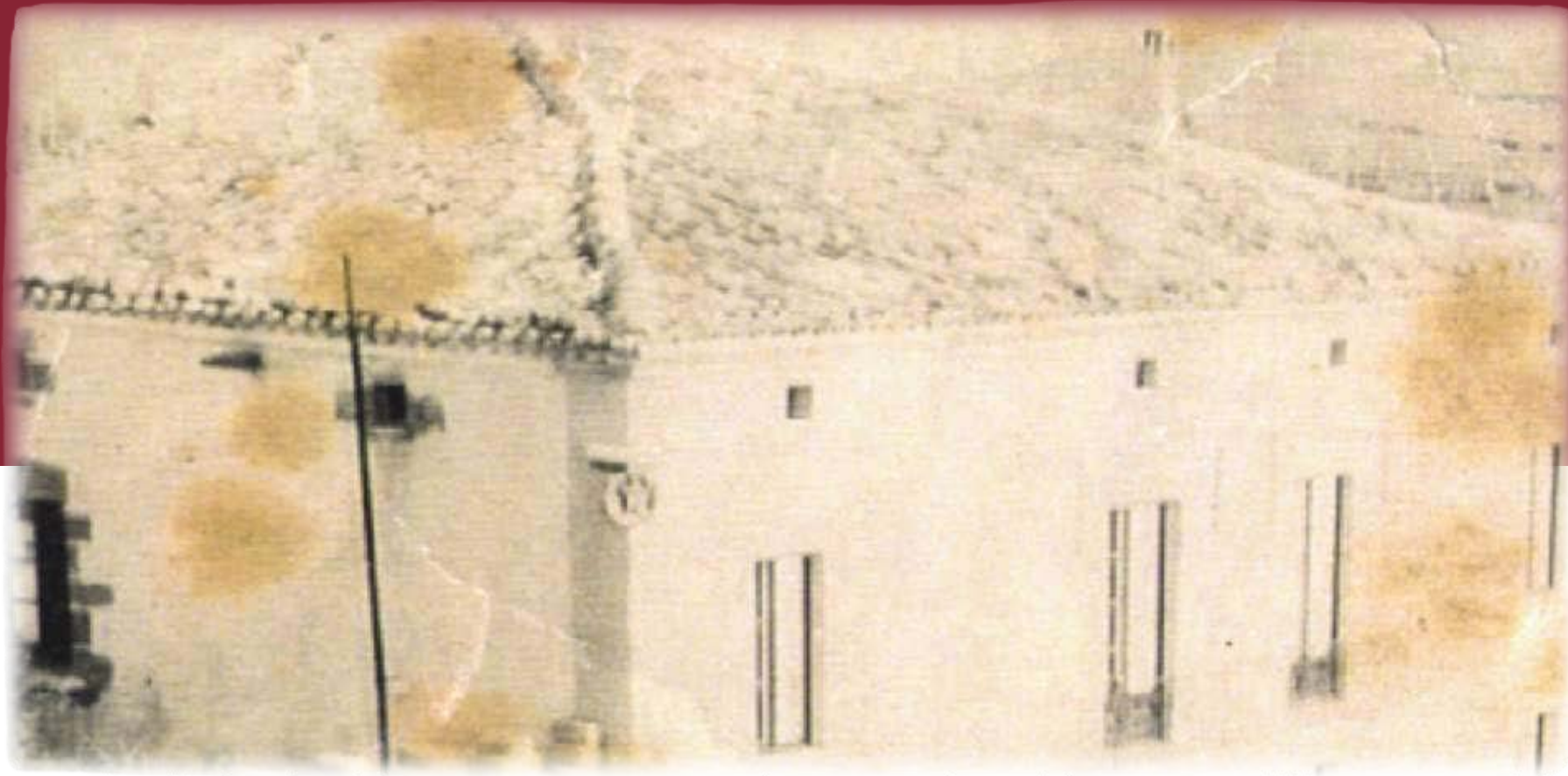
L'oncle Fèlix estimava el nebot, Teodoro. El 1805 va fer restitució de béns a favor d'ell posant condicions.

Els pares de Teodoro fan donació dels seus béns al fill, el 1806, i també li posen condicions econòmiques respecte dels seus germans.

La germana de Fèlix, Mònica, i mare de Teodoro mor el 1807. També en Fèlix, que havia testat a favor del nebot i després posà una nota de repudi de dita herència.

Amb la guerra de Napoleó, en Teodoro , la Joaquina i els nens passen a viure al Manso

És l'any 1808. A l'octubre neix la Carlota. Aquell mes s'ensorra una part de l'edifici, del que només es va reconstruí una tercera part de l'enderroc. Els altres fills són: Anna, Josep, Joaquim, Francesc, Agnès, Joaquina. El 1809 és un any tràgic. Al gener en Teodoro fa testament a favor de Joaquina, perquè pot ser cridat a files essent capità en reserva. El març mor en Francesc. A l'abril fugen al Montseny i al setembre mor la Carlota.

Les lluites s'acostaren perillosament a Vic, on es va perdre la batalla de Malla o de Vic. Segurament Joaquina amb altres dones atendrien els ferits en campanya traslladats a la ciutat.

En Teodoro alternà temps d'estada al Manso amb temps en accions de guerra

Acabada la guerra, vençut Napoleó, la família torna a Barcelona el 1814.

Al Manso han nascut Teodora, 1810 i Teresa, 1813.

A Barcelona mor Joaquina als 8 anys el 1815

Neix M. del Carme el 1815

Joaquima anà a l'Escorial per la matança del porc rep una carta de Teodoro

“Catxassa, i procura viure molts anys
per tal que puguem fruir un i altre de la
mútua companyia”

26 de gener de 1816

Teodoro de Mas va morir a Barcelona el 4 de març de 1816

Va ser enterrat a Vic, al convent del
Carme, avui parròquia, en una tomba
davant del presbiteri, coberta
actualment pel mosaic del sòl

La viuda de Mas amb el sis fills s'instal·la al Manso Escorial

Es queda l'habitació més petita i pobra. Escriu als fills. Educa les noies, fa tasques domèstiques, i serveis a l'hospital

La viuda de Mas, Joaquina de Vedruna, des de 1819 escolta el voler de Déu a través de Fra Esteve d'Olot

Són moltes les hores de pregària a la Divina Pastora
i a les golfes de casa seva

El 26 de febrer de 1826, amb pobresa i humilitat, El Manso Escorial esdevé el bressol de la Congregació

La Mare Joaquina del Pare Sant Francesc, Veneranda Font, Francisca Anglada, Rosa Meilin, Ana Pla. La primera comunitat amb nou noies, el dia 26 F. Al cap de poc en quedaren quatre

**A l'Escorial hi viuen en pobresa, pregària, caritat fraterna,
que desborda enfora, educant nenes sense recursos i
vetllant malalts**

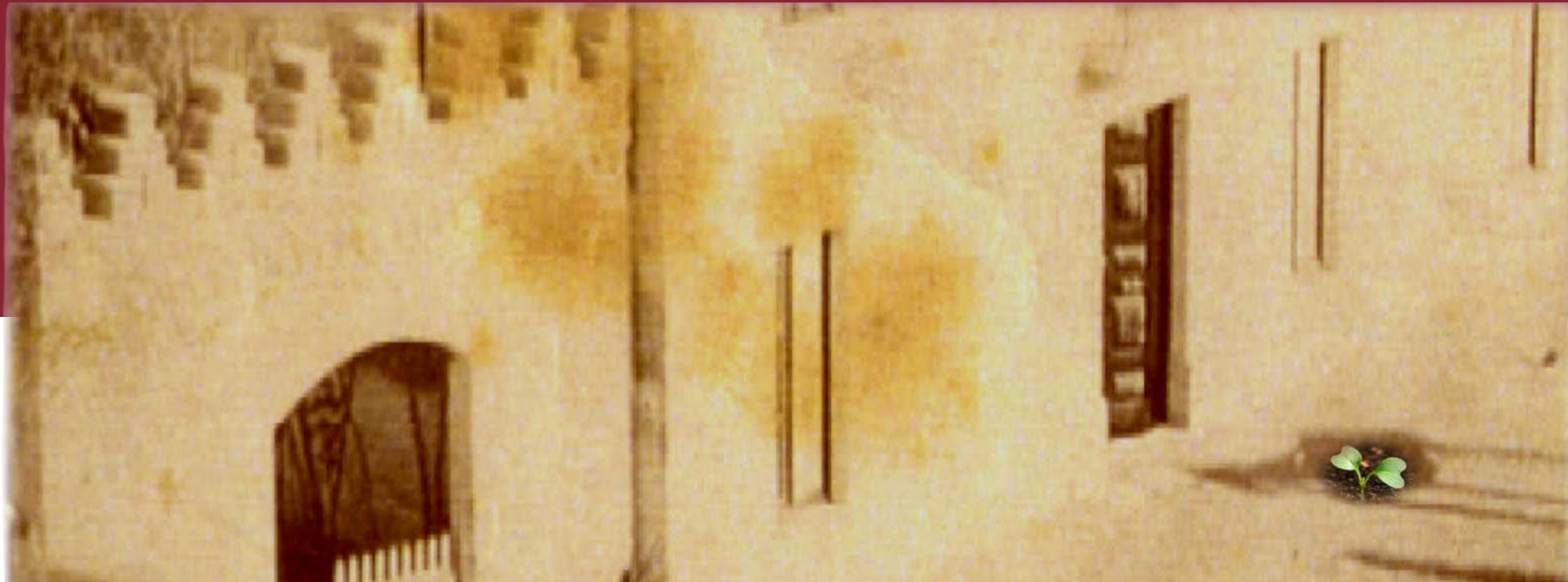
Treballen per guanyar-se el pa cosint, rentant i planxant per a cases benestants.
Tot es fa amb alegria

Deixen el Manso Escorial per indicació del bisbe, i van a viure al carrer de la Riera

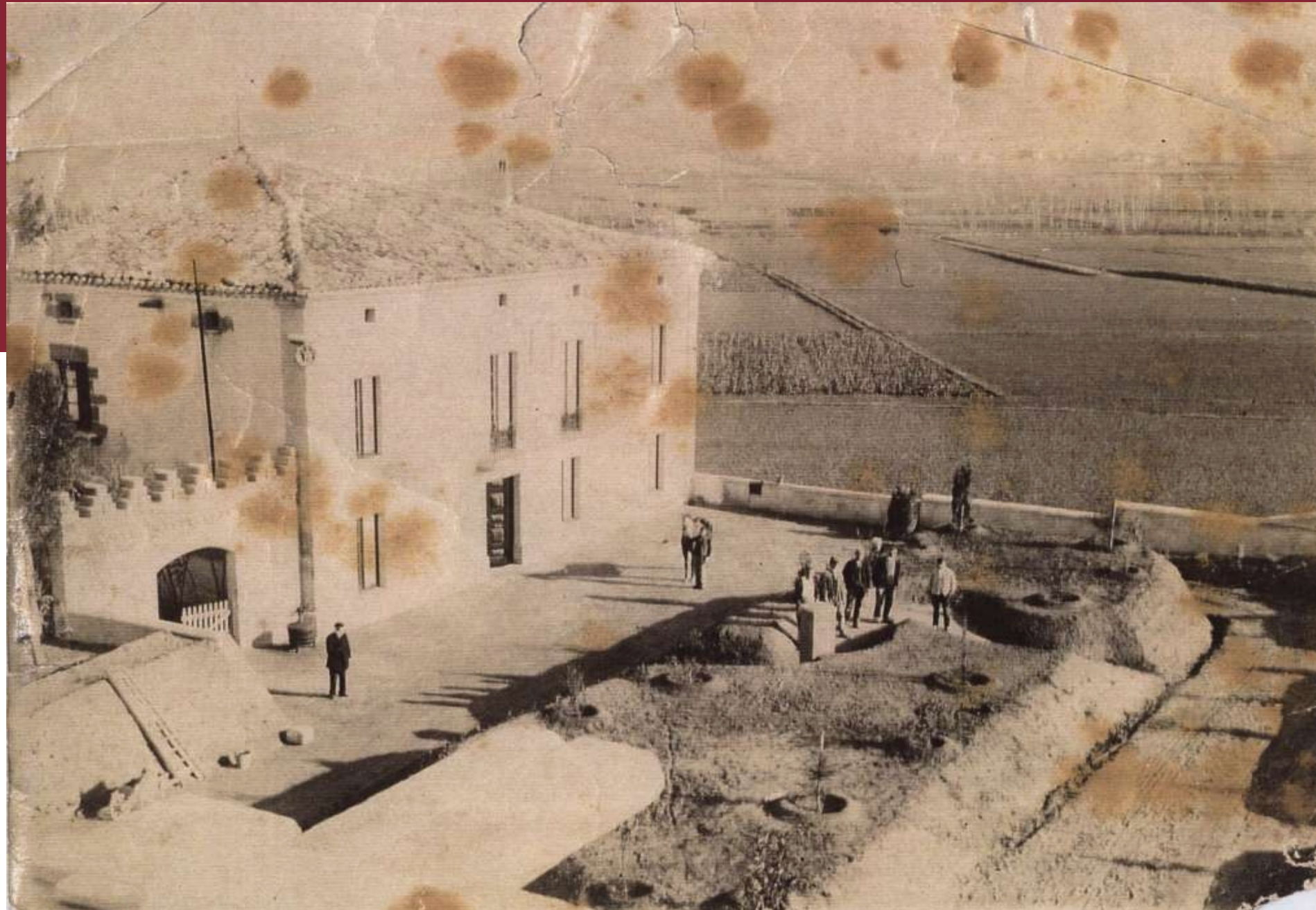
Durant anys els plets seran un flagell per a Joaquina. La casa es lloga el 1828. Més endavant haurà de vendre part de les terres

**PERÒ AQUELLA LLAVOR SEMBRADA EL 26 F 1826
CREIXERIA I S'EXPANDIRIA**

El Manso Escorial és recuperat el 1844 en acabar-se els plets sorollosos que deixaren disminuït el patrimoni. L'hereu, Josep Joaquim, en pren possessió. El 1891 es fan obres importants

**Josep J. de Mas i de
Vedruna. 1801-1873**

És la foto més antiga. L'ajardinament amb boixos, que coneixem

Poc després segueixen: amb el balcó actual, i altres.

És la segona foto més antiga

Al centre el nét de Joaquima, Lluís de Mas. A la dreta, la jove Josepa Bach i Puig, i el fill, Teodoro de Mas. A l'esquerra la consogra Josepa Puig. Darrere, Carles, fill de Lluís de Mas; germana de Josepa Bach Puig i tres filles de Lluís de Mas .

Carles Mercè Elvira Rosa. Als avellaners. Avui, en queda algun

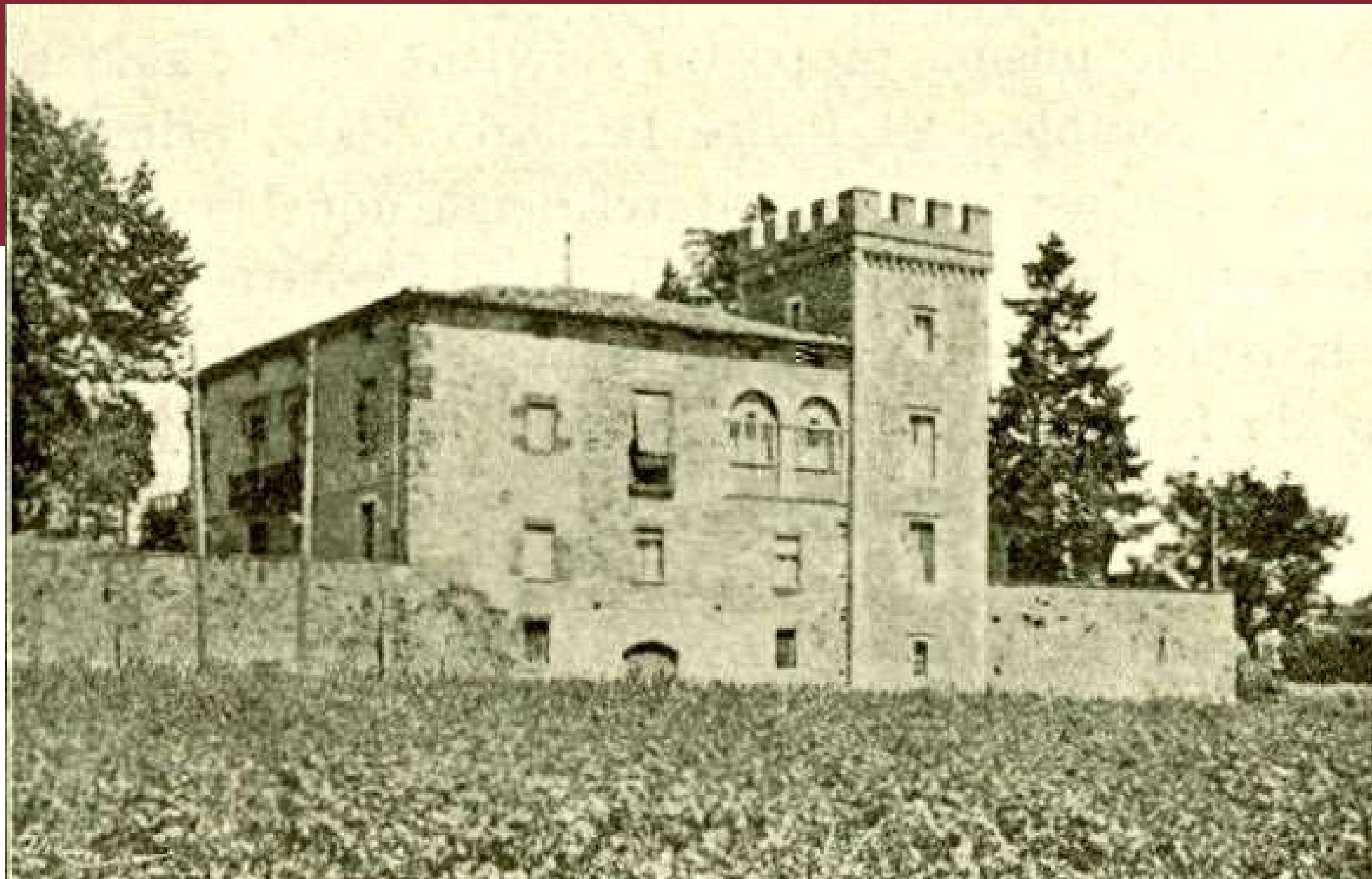
**El mateix dia, al pont sobre el llac que es va arranjar.
Hi havia plomes d'aigua que l'assortien**

Uns anys després. A la casa hi ha vida

Torreó construït a finals del XIX. Vista de la façana oriental anterior a 1926.

INTERIOR. La sala del primer pis en aquesta època, el temps del besnét Teodoro de Mas. Es poden veure els retrats dels besavis, Teodor de militar, Joaquina de monja; avi Josep J. ; de l'àvia Rosa Poudevida no hi ha cap retrat; pares, Lluís i Elvira Nadal

Teodoro de Mas i Josepa Bach amb els fills

Els nois: Josep M,
+1911 Lluís +1910
Teodor Alexandre
Pau. Les nenes:
Jesusa (la petita)
Elvira. Sobre 1906.
Foto estudi.

Amb motiu de les Noces de Plata de Teodor de Mas i Josepa Bach. 1909

Vich 3 Juliol 1909.

Recordo de les Noces de plata de
Teodoro de Mas i Josepa Bach.

Foto de família 1911-12

Carles de Mas i M. Jesús Cortezo, esposa

Casament de Teodoro de Mas amb Àngeles Tejedor. 1914

Centenari de la Congregació 1926. Placa commemorativa a la façana

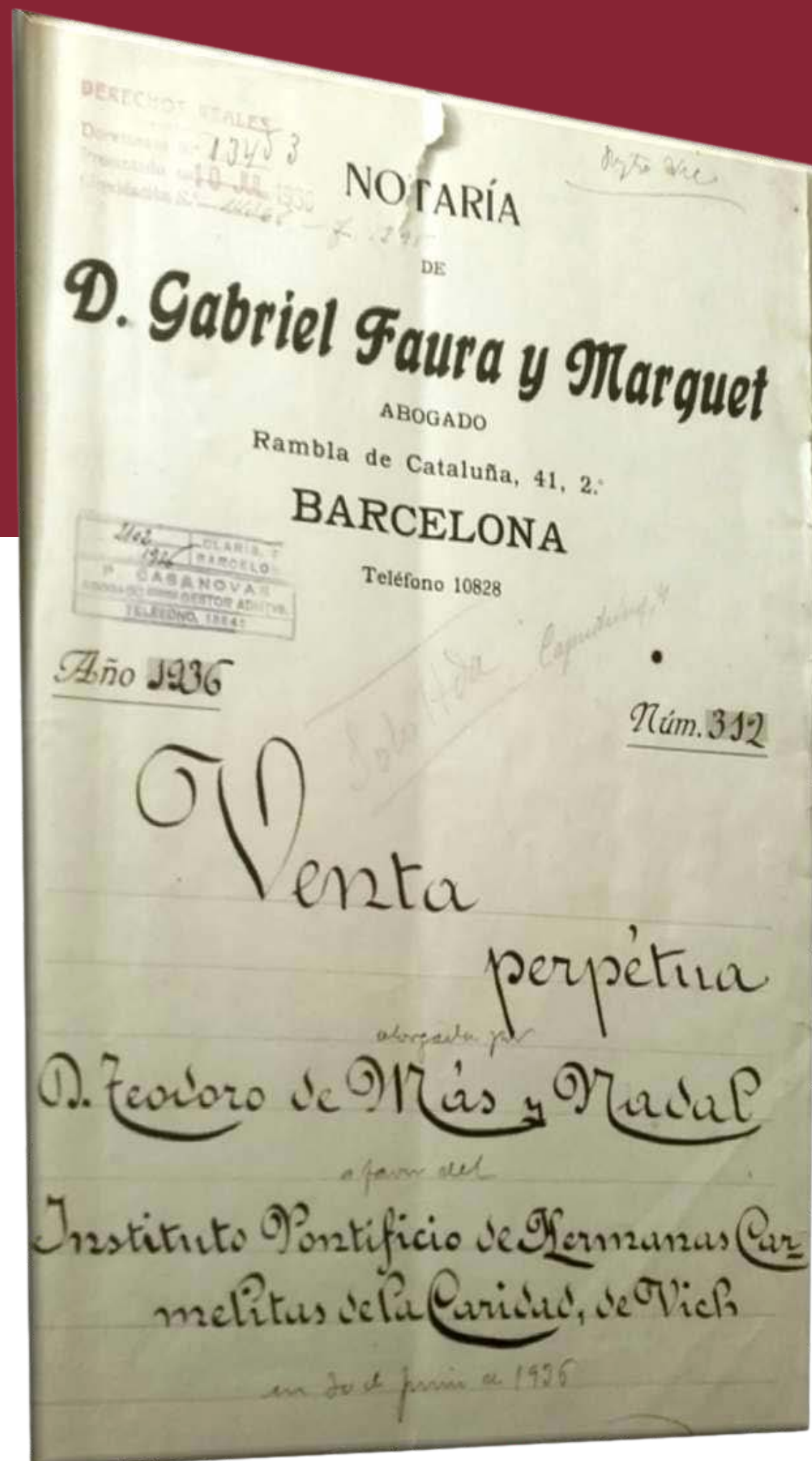
Destacats: Cardenal Vidal i Barraquer, Teodoro de Mas

**Destacades : M. Polonia Lizarraga
M. Margarita Arolas**

**Teodoro de Mas ven el Manso a l'Institut.
La casa i una sisena part de la finca.
30 de juny de 1936**

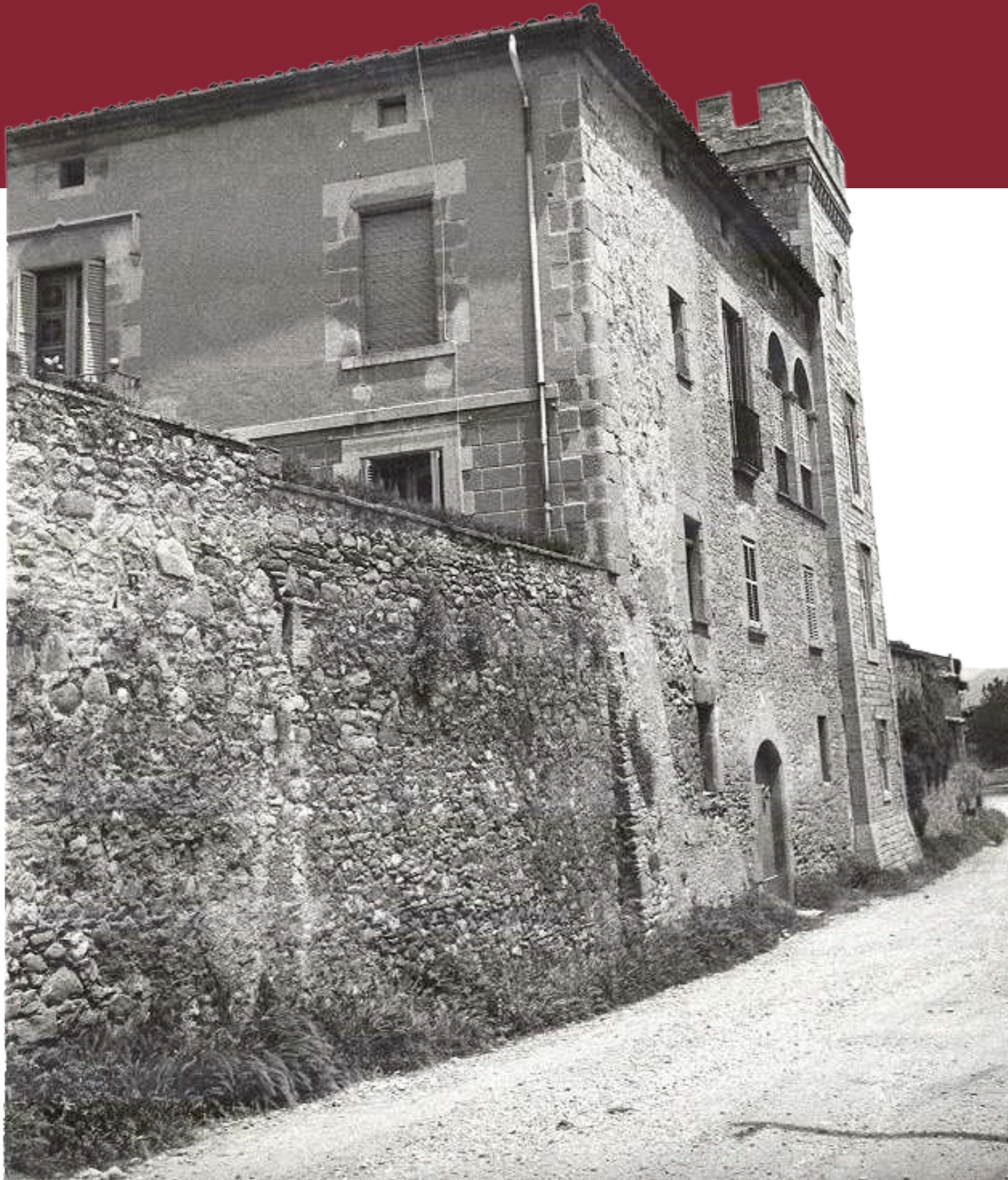
Els signants: Teodoro de Mas i Nadal, Polonia Lizarraga Ochoa de Zabalegui moren assassinats respectivament, el 2 d'agost i el 8 de setembre del mateix any 1936.

EL MANSO ESCORIAL
114 anys després,
la comunitat de Joaquima
de Vedruna torna a casa seva

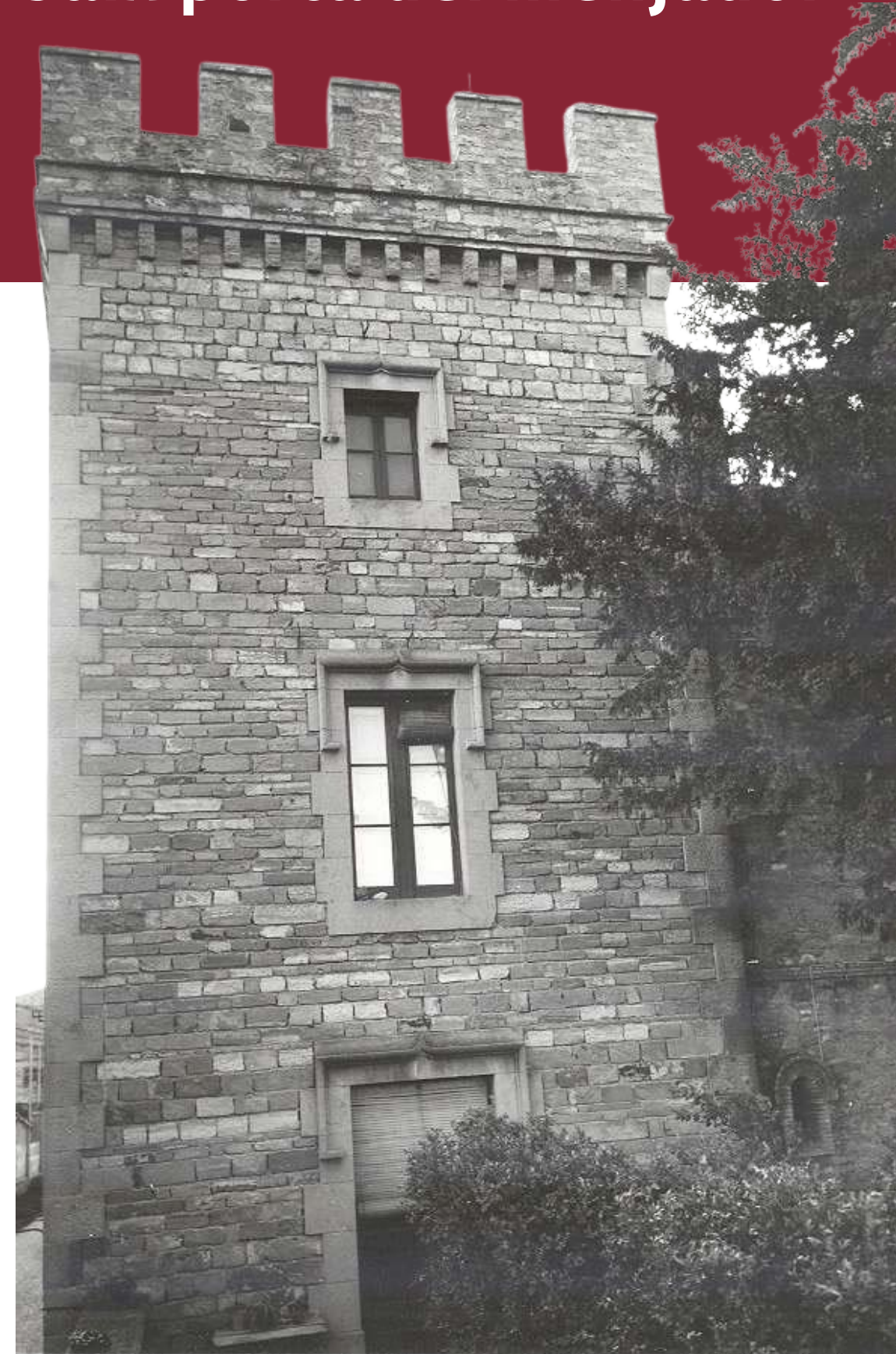
L'any 1941 l'Institut hi estableix la primera comunitat de Germanes

**Façana des del c. Sant
Jordi amb la torre al final**

**La torre des del jardí. A
baix porta del menjador**

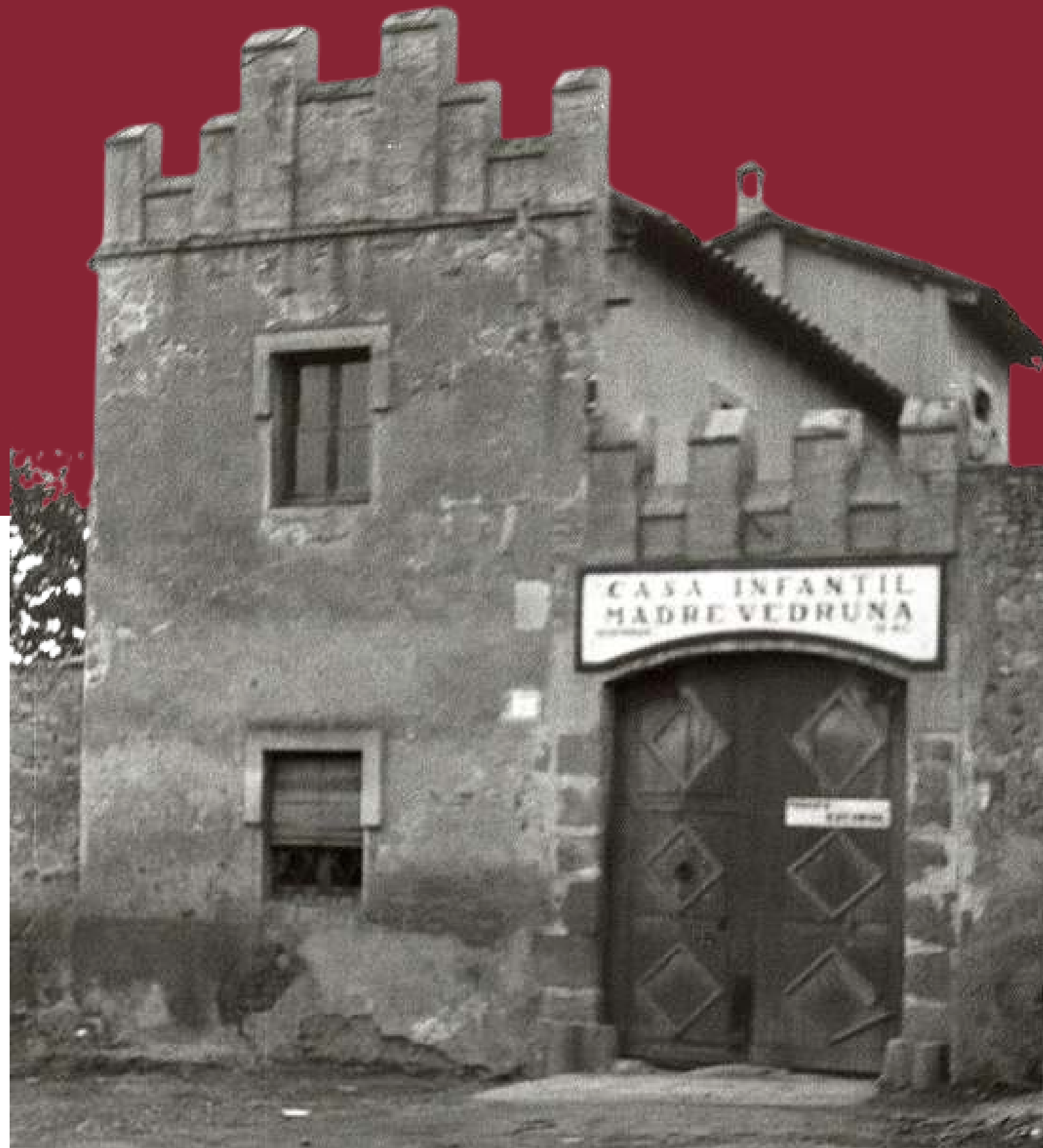

La façana de ponent mostra ben clar la part antiga i la que va construir Lluís de Mas, d'obra vista, en l'últim terç del segle XIX, ensorrada el 1808 com s'ha dit.

Aquest era l'aspecte de l'entrada.

Amb l'ajut de les senyores d'Acció Catòlica s'estableix la CASA INFANTIL MADRE VEDRUNA. S'ubica en un petit edifici entrant a la dreta, antiga fàbrica tèxtil que Teodoro de Mas tenia llogada.

Als anys 50 del segle passat

A l'interior del Manso: primera capella.

Pintura en el sostre de la primera capella

Pintura a la paret lateral de la primera capella.

Segona capella: reforma posconciliar fins el 1982

El 1983 amb motiu del bicentenari del naixement de Joaquina, les seves restes passen al Manso i es remodela la capella. Segons M. Genís Baltrons (Girona)

**Als balcons s'hi instal·len vitralls al·lusius a Joaquina mare i fundadora.
Obra del pintor Carles Madirolas i del vitraller Josep M. Bonet**

Al fons, el sagrari. De l'altra banda l'arcsoli amb el sarcòfag.

La nova Llar Infantil 1970

Al fons la Llar d'Infants. La foto és de 1980.

**Un nou edifici per a noviciat de Catalunya.
Inauguració, 15 febrer 1991. Tancament, 27 setembre 1999**

Les novícies amb la germana formadora varen viure
amb la comunitat del Manso el 10 de setembre de 1990

**Més tard, comunitat Inter. Inauguració, setembre 2009.
Tancament, juliol 2018**

Primer grup:
Carmen Alicia
Figuera
Ambrosine Mansi
Marisa Sales
Maggie D' Souza

La comunitat del Manso al balcó. 2008

**Manso Escorial, casa de portes obertes.
Grup internacional de germanes. 2009**

Capitulars pregant a les golfes. 2011

Sala polivalent. 2014

Ben apte per a recepció de grups.

La Llar Infantil. Unida a Vedruna Escorial Vic

Vista del pati de la Llar (2019) i les escaletes que Joaquina utilitzava per pujar a l'ase

Façana Manso 2019

Façana Manso 2019

La primavera

L'estiu

La tardor

Bolets comestibles a la part obaga

L'hivern

Dia asolellat

També la neu s'hi fa present

La Casa del Manso Escorial té 390 anys

1630-1800. SAULEDA (170 anys)

1800-1805 . Embargat (5 anys)

1805-1828. De MAS i de Vedruna (23 anys)

1826-1827. 1ª comunitat fundacional (1 any)

1828-1844. Llogaters (16 anys)

1844-1936. Família de MAS (92 anys)

1936-1941. Guerra, E. refugiats. En espera (5 anys)

1941-2020. Carmelites Vedruna (79 anys)

Manso Escorial
casa de portes
obertes

La vida creix

La vida floreix

**“Soc a la porta i truco”. Joaquina obrí de bat a bat
al Bon Jesús, les portes del seu cor i de la seva vida sencera**

CASA DE PORTES OBERTES per ENTRAR i rebre el caliu de la llar de Joaquina

